

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Hradčanské rozhledy, které si právě začínáte pročitát, jsou posledním vydáním v roce 2010. Současně je to první vydání v dalším volebním období pro roky 2010 - 2014. Po letošních komunálních volbách vzniklo sedmičlenné zastupitelstvo ve složení Martina Žáková, Blažena Mikulíková, Ing. Radek Hruška, Jiří Doležal, Ing. Otakar Slouka, Jaromír Václavík a Ondrej Koliba. Při opravdu vysoké účasti občanů Hradčan na komunálních volbách můžeme považovat mandát tohoto zastupitelstva za silný a za důvěru, kterou hlasováním dali občané zvoleným kandidátům, bych chtěl za všechny poděkovat. V dalším hlasování byl zastupitelstvem zvolen starostou Ondrej Koliba. Paní Martina Žáková, která se rozhodla ve funkci starostky nepokračovat, byla zvolena místostarostkou. Zde bych chtěl novému zastupitelstvu poděkovat a slíbit, že udělám vše pro to, abych jejich důvěru nezklamal. Novým členům zastupitelstva Ing. Otakaru Sloukovi a Jaromíru Václavíkovi přeji do jejich prvního volebního období jen to nejlepší a doufám, že se stanou součástí dobrého kolektivu, na který čeká náročná práce.

Celé volební období 2006 - 2010 bylo velmi rušné. Nejen významnými změnami ve vedení obce v roce 2008, kdy náhle ukončil činnost ve funkci starosty Zdeněk Složil a nelehké role se ujala Martina Žáková, ale i nebývalým rozsahem investiční činnosti. Dovolte mi, abych se vrátil ještě více do historie. Rok 2010 je jakýmsi uzavřením dvacetileté snahy vedení obce o to, aby Hradčany byly opět tím, co kdysi znamenaly. Obec sice malá, ale samostatná, taková, která se dokáže o svoje občany postarat a vytvořit jim dobré podmínky k životu. Po nešťastném období druhé poloviny 70tých a celých 80tých let, kdy byly Hradčany direktivně odsouzeny k pomalému zániku, přišel v roce 1989 zlom a možnost osamostatnění. Po prvních svobodných volbách v roce 1990 byla obnovena obecní samospráva a vznikl Obecní úřad Hradčany. Prvním starostou byl zvolen Zdeněk Složil a v této funkci pracoval až do roku 2008. Nelehké předávání majetku obce od MNV Pavlovice a po 14 let obec jen „udržovaná“ bez

jakéhokoliv výhledu, to bylo dědictví z minulé doby, které převzal. Moje slova nejsou kritikou občanů, kteří se o obec v té době snažili starat, jejich snahy byly utlumeny danou budoucností naší vesnice. Vždy ale v komunální politice platilo, že ani tak nezáleží na tom, pod jakým „praporem“ člověk žije ale více na jeho ochotě pro obec něco udělat. Ovšem s některými lidmi ani změna režimu nepohne. Ale zpět k našemu prvnímu starostovi. Když spočítáme vše, co Zdeněk Složil ve své funkci udělal, nezbyvá než s úctou smeknout a poděkovat. Veřejný vodovod, plynofikace, stavba nové budovy občanské vybavenosti, výsadba zeleně a úpravy vzhledu obce, autobusová čekárna, přípravy na stavbu kaple, víceúčelového hřiště a v neposlední řadě nelehká jednání kolem stavby skládky. Musíme si přiznat, že bez poplatků za ukládání odpadu by dnes obec nemohla být takovou, jaká je. O to vše se zasloužil člověk bez jakýchkoliv zkušeností s komunální politikou, člověk, který obětoval 18 let života pro obec Hradčany.

Když pan Složil v roce 2008 odstoupil z funkce starosty, bylo rozpracováno několik náročných akcí. Martina Žáková jako nový starosta se zhostila všech úkolů na výtečnou a nutno dodat, že část volebního období jako neuvolněná při velmi náročném zaměstnání. To znamenalo obětovat veškerý volný čas na úkor rodiny a svého soukromí. Stavba kaple, víceúčelového hřiště, sklad na vyletišti, zpevněná plocha vedle pohostinství, inženýrské sítě na Příčkách a rozpracované stavby bytového domu, bývalých „zahrádkářů“ současně s velmi úspěšným získáváním dotací a hospodařením s financemi obce, to je neuvěřitelný výsledek části jednoho volebního období. Také oživení kulturního života v obci ve spolupráci se zastupitelstvem a místními spolky není zanedbatelné. To, co jako starostka dokázala tam, kde občané tolik nenahlédnou, je možná ještě náročnější. Jedná se o výrazný nárůst administrativy a požadavků ze strany kontrolních orgánů.

Několik slov bych měl věnovat i těm, kteří v uplynulých letech přispěli ke všem dobrým výsledkům. Je jedno, jestli to byli lidé, kteří obětavě pracovali za nějakou odměnu, nebo armáda dobrovolníků, jejichž tváře vidíme pravidelně na všech akcích, které se v obci pořádají. V Hradčanech bylo u převážné části občanů vždy zvykem ochotně udělat něco navíc a jsem rád, že to tak funguje dodnes. Také těmto lidem patří po těch dvaceti letech velký dík.

A teď zpět k následujícím čtyřem letům. Před námi je několik významných úkolů. Je to především stavba čistírny odpadních vod a kanalizace, rekonstrukce č. p. 27 na bytový dům, stavba domu občanské vybavenosti - hasičárny na místě domu č. p. 33, pokračování na lokalitě Příčky, v souvislosti s kanalizací i opravy místních komunikací - to jsou asi hlavní

úkoly. K nim patří v neposlední řadě i kulturní dění a sportovní činnost, kdy se místním spolkům za podpory obce podařilo z občanů vytvořit dobrou partu. Za čtyři roky se budeme moci podívat zpět a až potom si řekneme, jestli jsme navázali na dobrou práci předchozích zastupitelstev.

Již ale dost komunální politiky, vzpomínek a výhledů do dalších čtyřech let. Vzhledem k tomu, že nyní prožíváme adventní období a každým dnem se nezadržitelně blíží kouzelný čas Vánoc - svátků plných radosti, lásky, štěstí a božího požehnání, chtěl bych popřát za celý kolektiv zastupitelstva a zaměstnanců obce Hradčany Vám a Vaším rodinám příjemné prožití Vánočních svátků a do Nového roku přeji pevné zdraví, hodně štěstí a hodně pracovních i osobních úspěchů.

Ondrej Koliba, starosta obce Hradčany

Co se děje v obci

- x Svoz komunálního odpadu** se v letošním roce koná každé sudé pondělí. Pokud dojde ke změnám, budete včas informováni obecním rozhlasem.
- x Úklid chodníků a obecních komunikací** od sněhu je tuto zimu rozšířen. Obecní nosič komunální techniky je mimo radlice a kartáče nově vybaven sypačem písku, nebo soli. Získali jsme předváděcí vzorek od firmy Davaz za poloviční cenu, byl k plné spokojenosti odzkoušen, a jak doufám, přispěje k větší bezpečnosti. Dále byla uzavřena dohoda o odklizení sněhu z obecních komunikací a toho jste si také museli všimnout. Práci provádí František a Pavel Tomčíkovi.
- x V rámci záručních oprav** v budově OÚ byla řešena i podlaha v sále místního pohostinství. Závady byly k plné spokojenosti odstraněny a mimo záruku je zde řešen stav povrchu dřevěné podlahy. Bude zakoupen jednoduchý čistící stroj a prostředky vhodné pro údržbu. Výsledek snad poznáte už při další plesové sezóně.
- x Výkop přívodu vody na fotbalové hřiště** provázely nečekané problémy. Že je u hřiště vysoká hladina spodní vody jsme věděli, ovšem to, že spodní voda nedovolí ani zabudování vodoměrné šachty nikdo nečekal. Operativně bylo přistoupeno k řádnému odvodnění a další sezona ukáže, nakolik se stav hřiště a přilehlých obecních pozemků zlepšil.
- x Zastupitelstvo obce schválilo** mimo jiné nákup židlí na doplnění v sále, kde chybí k využití plné kapacity podle stolů 10 ks židlí. Dále 20 ks do místní kaple aby se na bohoslužby které se konají min. 1x měsíčně nemusely převážet židle ze sálu a zase zpět. Převozem nábytek zbytečně trpí a také čas strávený na přesunech se dá využít pro obec

určitě lépe.

- x Z důvodu zvyšujících se nákladů** na vypouštění odpadních vod a výdaje v souvislosti s kanalizací zastupitelstvo přistoupilo k nepopulárnímu kroku - zvýšení stočného na 2,50/m³. I tak zatím obec tuto položku dotuje a naše obec má poplatek velmi nízký.
- x Topoly u bývalého kravína** budou v příhodné době pokáceny a nabídnuty občanům Hradčan k prodeji. Po ohodnocení jednotlivých stromů bude určena cena a prodej proběhne losováním tak, jak v předchozích případech. Cena dřeva bude vyplývat z nákladů na pokácení.
- x Tak jako každý rok proběhne na Štědrý den** setkání občanů na návsi. Přijďte si zazpívat koledy při vánočním punči a strávit společné chvíle se svými známými.

SDH Hradčany

Vážené sestry a bratři hasiči, vážení příznivci SDH Hradčany. Dovolte mi, abych v krátkosti zhodnotil činnost místního sboru SDH Hradčany v souvislosti s končícím rokem 2010.

Letošní rok, jako již tradičně, byl dne 2. 1. 2010 zahájen Výroční valnou hromadou SDH Hradčany. Na této schůzi proběhlo hodnocení roku 2009 a byla nastíněna činnost v roce následujícím. Současně byli přijati čtyři noví členové SDH a to Markéta Kadlčíková, Kristýna Prchalová, Stanislav Jančík a Radek Koryčan. Rok 2010 byl zároveň rokem volebním do funkcí orgánů sboru. Velitelem JSDH Tomáš Otčenášek a zároveň byli zvoleni i zbývající členové výboru a to Zdeňka Klvaňová, Pavel Michálek a Stanislav Hradil ml. Poděkování patří odstupujícímu starostovi SDH p. Františku Brázdovi, který funkci vykonával v letech 2004 – 2009.

Následoval měsíc březen, kdy došlo k několika lokálním požárům na místní skládce v Hradčanech.

K prvnímu požáru došlo ve středu 3. března, kdy tento byl nahlášen v 22.10 hod. zaměstnancem skládky. Po příjezdu na místo události jednotka natáhla vedení 3C od zdroje průsakové vody. Následně po příjezdu profesionálních hasičů tvořila jednotka spolu s JSDH Radslavice zálohu a zároveň hlídala požářiště do ranních hodin.

Ve čtvrtek 4. března byl v 17:35 vyhlášen místní jednotce poplach – požár skládky. Jednotka se sbíhala do zbrojnice již dříve, jelikož někteří členové požár viděli, jiní byli upozorněni místními občany. Díky tomu již 17:38 vyjela a 17:52 byla na místě.

Zde bylo nataženo vedení 3C od rozdělovače, později zkrácené na 2C a jednotka čekala na příjezd první CAS (JSDH Dřevohostice). Dále se požáru

zúčastnilo HZS Přerov (CAS 20 Iveco-Magirus a CAS32 T815).

Při odjezdu jednotky ze skládky bylo zpozorováno cca 0:50 zahoření, avšak jiného místa úložiště, což jednotku přimělo jet prověřit stoh kousek od skládky. Během jízdy však bylo zjištěno opětovné zahoření skládky a jednotka po příjezdu na místo natáhla opět vedení 3C. Po likvidaci požáru střední pěnou rozhodl velitel zásahu o ponechání všech tří jednotek na místě události.

V pondělí 8. 3 byl jednotce vyhlášen 3:35 poplach, požár skládky, kam byly povolány velkokapacitní cisterny a materiál celý den proléván, jednotka se vrátila na základnu 17:20.

Dne 27. 03. 2010 uspořádalo Centrum pro rodinu Ráj, ve spolupráci s SK Hradčany a SDH Hradčany tradiční jarní úklid obce. Odpadky byly v 10.00 hod. posbírány, následoval úklid cest od zbytků posypu a naplavené hlíny.

V první májový víkend dne 08. 5. 2010 uspořádalo SDH , na místním výletišti taneční zábavu s dechovou hudbou Záhoranka pod názvem Májová Veselice. Akce se zúčastnilo asi 100 lidí a i přesto, že bylo velmi chladné počasí, se zábava podařila.

Dne 26. 6. 2010 byl místním SDH Hradčany realizován nohejbalový turnaj o Pohár starosty sboru. Letošního ročníku se zúčastnilo celkem devět družstev. První místo získalo družstvo Přerovan, které zvítězilo ve všech utkáních. Po celý den panovalo krásné počasí a vydrželo až do večerní diskotéky.

Dne 23. 10. 2010 v 18.00 hod. byla realizována místním sborem dobrovolných hasičů v pořadí již třetí akce s názvem „ Pálení Masarykových vater“ spojená s lampionovým průvodem určená pro všechny příznivce z Hradčan. Již v 18.00 se sešla téměř stovka občanů u místní bytovky, od které v 18.30 vyšel průvod zúčastněných, za doprovodu dechové hudby k místní kapli. Zde byl slavnostně položen věnec za všechny zesnulé hasiče. Následoval, opět za doprovodu hudby, přesun na místní výletišť. Zde byla za zvuku státní hymny slavnostně zapálena vatra. Poté již přišla chvíle pro naše nejmenší účastníky a to vyhlášení nejlepších lampionů. I ti, kteří letos nevyhráli, byli oceněni místními hasiči sladkostmi a bylo pro ně připraveno občerstvení v podobě špekáčků a teplého čaje. Ti starší se bavili u dobrého svařáčku, který uvařila naše paní starostka a u poslechu hudby. Vše zakončil krásný ohňostroj.

Mimo sportovních a kulturních aktivit se družstvo SDH Hradčany zúčastnilo také okrskových soutěží v požárním sportu, kdy v Okrskové soutěži skončili na 10 místě z 11, na Radslavské přilbě na 8. z 22, a na Pavlovickém heblu na 3. místě ze 7 startujících družstev. Dále se hasiči též podíleli na zajištění kulturních akcí pořádaných obecním úřadem a to zejména hodových slavností a koncertu skupiny Fleret s Jarmilou Šulákovou.

Ani v letošním roce nás bohužel neminuly vrtochy počasí, kdy zejména

silný a vytrvalý déšť způsobil nemalé starosti občanům ČR v záplavových oblastech. Samotní hasiči SDH Hradčany vyjeli pomáhat občanům obce Troubky.

V úterý 18. 5. vyjela ve 4:15 jednotka do obce Troubky, kde ihned po příjezdu začala s evakuací a vyrozuměním obyvatelstva o blížící se vodě v ulicích Nová čtvrť a Svárov. Zásah ukončila 12:10, kdy byla štábem poslána zpět na základnu.

Následoval druhý výjezd do obce Troubky a to dne 20. 5. 2010 v 6.45 hod. Po příjezdu do obce byl z rozhodnutí krizového štábu osazen potok Svojnice, kde probíhalo odčerpávání vody tak, aby klesla hladina v kanálech a mohlo dojít k čištění obce od naplavenin. Dále byla jednotka vyslána na čerpání vody ze zatopeného hřiště a byla nápomocna při vydávání stravy zatopeným občanům a to za pomoci Tatry 815 ze Záchraného útvaru HZS v Hlučíně. Rozdávání stravy, které probíhalo v zatopených oblastech, kde místy voda dosahovala až po ramena hasičů, ubrala nemálo těmto dobrovolným hasičům.

Zaplavení vodou se nevyhnulo ani samotné obci Hradčany, kdy byli hasiči svoláni starostkou obce. Byl proveden průzkum potoka a tipování, kde by mohlo dojít k jeho vyběření. Vytrvalé deště pak způsobili zatopení místního fotbalového hřiště. Za pomoci požární stříkačky PS12 a nově zakoupeného plovacího čerpadla se podařilo vodu z hřiště odčerpat.

Poslední výjezd do povodní postižených oblastí byl realizován dne 13. 8. 2010 v ranních hodinách a to do obce Heřmanice, která patřila k nejhůře postiženým v Libereckém kraji. Tomuto výjezdu předcházelo několik jednání s krizovým štábem Libereckého kraje, se starostkou obce a samotným HZS Přerov. Po příjezdu do Heřmanic byla předána humanitární pomoc zakoupená obcí Hradčany a samotná jednotka se ihned pustila do práce, která spočívala ve vyklizení domů a komunikace na levém břehu říčky. Na druhý den byla jednotka vyslána na pravý břeh, kde opětovně vyklízela domy a čistila komunikace. V odpoledních hodinách potom jednotka plánovaně odjížděla domů.

Závěrem mi dovoluji, abych poděkoval všem členům SDH Hradčany, jejich příznivcům a všem občanům obce Hradčany, bez kterých by nemělo cenu kulturní akce pořádat. Zároveň mi dovoluji, abych Vám všem, jménem svým i jménem SDH Hradčany popřál krásné prožití svátku vánočních, a do nového roku 2011 popřál pevné zdraví, mnoho štěstí a úspěchů v pracovním a soukromém životě.

Jaroslav Valentík, starosta SDH

Z aktivit Zahrádkářského svazu

Zájezd na Hostýn

V neděli 12. 9. 2010 se uskutečnil již podruhé zájezd na Svatý Hostýn, pořádaný místní organizací zahrádkářského svazu. Jako obvykle se všichni účastníci sešli před obecním úřadem, odkud jsme odjeli přistaveným autobusem na naše známé poutní místo. Po příjezdu na Svatý Hostýn si každý z nás zvolil svůj program. Někteří jsme šli do baziliky na mši svatou, jiní se vydali na procházku po Křížové cestě, na rozhlednu, nebo načerpat hostýnské vody. Z rozhledny toho tentokrát nebylo moc vidět, neboť se tu střídala mlha se sluncem. Přesto jsme byli všichni moc spokojeni, hlavně děti, kterým se nejvíce líbilo u prodejních stánků. Po vydařeném dnu jsme se všichni vrátili domů.

Zdeněk Tihelka

Vycházka na Helfštýn

Druhý ročník vycházky na Helfštýn, který byl odložen kvůli špatnému počasí z 28.9. na neděli 3.10.2010 se nakonec uskutečnil. Sešlo se sedm skalních turistů. Přes Šišmu jsme došli do Kladník, kde byla občerstvovací zastávka u Macháčů. Po uznění kabanosu a vypití pár štamprlí slivovice jsme pokračovali přes Lhotu na Helfštýn. Po krátké prohlídce hradu, jsme se zastavili v Týně v Hostinci pod Lipami na oběd z vlastních batohů a dobrou kávu.

Cyklostezka, která vede rezervací Škrabalka nás dovedla do Lipníka nad Bečvou. Další cíl našeho putování byl obnovený Židovský hřbitov, Klášter a Zámecká zahrada. Raritou této zahrady je opičí strom a okrasná zahrada s vodotryskem, která se nachází nad bývalou konírnou. Je zde příjemné posezení a dobře se tu odpočívá.

Na Lipenském náměstí jsme si ještě stačili prohlédnout exponáty výstavy KOV VE MĚSTĚ. I při malém počtu účastníků se vycházka vydařila.

Hana Tomčíková

Zahrádkářská výstava

Dne 9.- 10. října 2010 jsme uspořádali již 3. zahrádkářskou výstavu ovoce, zeleniny a květin.

Přípravy začali již ve čtvrtek, stavění regálů, stolů a hlavně úpravy venkovního prostoru. V pátek ještě před přijímáním vzorků se nachystala tombola, která byla velmi bohatá, díky členům a sponzorům, všem moc děkuji. Muži nachystali různé historické stroje, nářadí, okrasné rostliny a různé dekorační materiál.

Vzorky se přijímaly v pátek a v sobotu. Odbornými i vtipnými popisky je označili Ondrej Koliba a Martina Žáková. Při aranžování pomáhaly Jana Jančíková, Jana

Kolibová, Hana Tomčíková, Zdena Klvaňová a další. Mezi stálými vystavovateli byli Evžen Vaculík, manželé Klvaňovi, pan Černoch, Olga Zapletalová a mnoho jiných zapálených pěstitelů.

Výstavu si prohlédlo 277 návštěvníků, zúčastnilo se 53 vystavovatelů, kteří představili 131 vzorků ovoce, 120 vzorků zeleniny, 58 vzorků květin a 192 vzorků bylo v kategorii ostatní, kde byly různé kuchyňské výrobky, řezbářské práce, nářadí apod. Největší exponát byla dýně paní Jaroslavy Žákovské, která vážila 53,5 kg. I letos se výstavy zúčastnili přespolní pěstitelé. Tak jako každý rok se o ZOO koutek postarala Andulka Žákovská. Návštěvníci místní i přespolní mohli zkusit štěstí v tombole, a pokud je opustilo štěstí, mohli si zakoupit různé drobnosti od prodejců. Záštity nad venkovním prostorem se ujal zahrádkář ze slámy vyrobený Janou Jančíkovou. Po ukončení výstavy sehraná parta zahrádkářů během jedné hodiny uvedla sál a venkovní prostor do původního stavu i s umytím podlahy. Tímto bych chtěl poděkovat všem obětavým zahrádkářům, kteří tuto výstavu připravovali.

Josef Tomčík

Výcházka podzimním lesem s dětmi

Na čtvrtek 28 října 2010 jsme uskutečnili vycházku pro rodiny s dětmi barevnou podzimní přírodou do Dřevohostického lesa.

Ráno Hana Tomčíková a Zdenek Tihelka připravili trasu a různé nástrahy a úkoly, které děti měly překonávat. Vycházky se zúčastnilo 14 dospělých, 9 dětí, 4 psi a 1 kuň.

Po trase, která byla označena fáborky, jsme se dostali až do lesa, kde na děti čekalo celkem 8 různých úkolů. Například – poznávat stopy v lese, vyjmenovat zvířata v lese, nalézt strom, který má sladké plody, sbíraly a určovaly listí ze stromů, hádaly hádanky a nakonec hledaly poklad plný sladkostí, který byl odměnou za jejich snažení. Po splnění všech úkolů jsme došli až k přehradě, kde se rozdělal ohýnek na opečení špekáčků. Zpestřením vycházky pro děti bylo svezení na koni Andulky Žákovské.

Hana Tomčíková

Turistická vycházka do Bezuchova

Náš turistický spolek obdržel pozvání od velkého turistického nadšence a horolezce v jedné osobě pana Drdy, k účasti na již tradičním horolezeckém srazu spojeném s přednáškou a promítáním filmů s horolezeckou tematikou. Součástí tohoto srazu měla také být ochutnávka zabíjačkových specialit.

Po vzájemné dohodě našich turistických nadšenců jsme se rozhodli toto pozvání přijmout (ne snad proto, že bychom byli zatvrzelí horolezci, ale představě čerstvého ovárku, jitniček, klobásek a jiných dobrotek se prostě nedalo odolat). Tak jsme se dohodli, že 13. listopadu ve 14 hodin vyrazíme

směrem k Bezuchovu.

Původně byl zájem z již výše uvedených důvodů značný, ale nakonec se zjistilo, že v tento den slaví jedna naše členka krásné životní výročí, tak se této vycházky zúčastnila jen malá skupinka nadšenců v celkovém počtu čtyřech turistů.

V sobotu 13. listopadu ve dvě odpoledne byl již tradičně sraz u místního konzumu. Na místě jsme zjistili, že nám jeden člen týmu schází, a protože se jednalo o našeho nově zvoleného starostu, rozhodli jsme se na něho počkat, starosta je starosta. Po patnácti minutách dorazil a tak už nám nic nebránilo v cestě. Vlastně jsme si chtěli dát před cestou ještě panáčka domácí slivovičky, ale nakonec se tak nestalo, abychom tak brzo po obědě nebudili na návsí pohoršení.

Zvolili jsme trasu okolo Příček po polní cestě do Dřevohostického lesa. První zastávka byla hned za posledním obydlím, ne proto, že by nám ubývalo sil, ale bylo celkem teplo, tak bylo potřeba se zbavit přebytečných oblečků a v neposlední řadě tu byla taky ta slivovička. Po všech těchto úkonech a nezbytném fotografování jsme pokračovali v cestě. V lese jsme se napojili na Bezuchovskou cestu a pokračovali k cíli. Jelikož jsme měli dobrý čas, tak jsme se v lese ještě párkrát zastavili u zastavení naučné stezky. I tak jsme do Bezuchova dorazili s předstihem. I tuto situaci jsme ale bravurně zvládli. V místní hospůdce jsme lupli po jednom pivíčku a pak jsme se vydali na prohlídku vesnice. Zjistili jsme, že v Bezuchově mají turistickou ubytovnu, pěkně opravenou mateřskou školkou, nově vybudované víceúčelové hřiště a v neposlední řadě pěkný rybníček. Pak už jsme se vrátili do kulturního domu, kde právě pan Drda zahajoval přednášku.

Zhlédli jsme celkem tři filmy. První o putování v Grónsku, druhý o nesnadném vybudování malé nemocnice v Pákistánu a poslední o zdolávání skalní stěny v Americe. Každému filmu předcházela krátká komentář spojený s vyprávěním zážitků z dané oblasti.

Námi očekávaný okamžik nastal o první přestávce. To jsme vyrazili do jídelny, kde už na všechny účastníky čekalo bohaté pohoštění v podobě zabiřáčkových specialit. Ochutnali jsme jelítkový prejt se zelím, zapili to pivečkem a pak jsme znova usedli o dokončení přednášky. Akce byla ukončena v půl osmé večer.

Ještě jsme si koupili klobásku a pak už jsme vyrazili směrem k domovu. Byla už pořádná tma, tak jsme zvolili cestu před Šišmu a po hlavní silnici.

Cestou jsme dopili poslední trošku slivovičky a před devátou večerní jsme už seděli v naší hospůdce, kde proběhlo zhodnocení vycházky. Celá akce zdárně proběhla a již dnes se těším na další.

Jaromír Václavík

Zájezd do vinného sklípku „U Hrozna“ v Blatnici spojený s prohlídkou arcibiskupských vinných sklepů v Kroměříži a kaple Sv. Antonína Paduánského

Nebývá zvykem, aby se v sobotu brzy ráno po naší vesničce pohybovalo tolik obyvatel, jako tomu bylo v sobotu 27. listopadu tohoto roku krátce po osmé hodině ranní. Tu se nabízí otázka, kam všichni asi pospíchají? A odpověď je nasnadě, místní spolek zahrádkářů totiž pořádal pro své členy, ale i ostatní příznivce zájezd do vinného sklípku. A jelikož jsme tuto akci nechtěli pojmut jen jako bujaré popíjení vínečka, ale chtěli jsme se také něco nového dozvědět a něco si prohlédnout, vedla naše cesta nejprve do Kroměříže, kde byla naplánovaná prohlídka Arcibiskupských vinných sklepů.

Do Kroměříže jsme dorazili asi s půlhodinovým předstihem, a tak jsme se vydali na prohlídku vánočně nazdobeného náměstí.

Ale přesně v deset hodin už jsme stáli před vstupem do sklepů a po zaplacení poplatku se vydali do útrob sklepení. Ujala se nás velmi ochotná a věci znalá paní průvodkyně, od které jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací. Pro ty, kteří se zájezdu nezúčastnili, se pokusím o tomto zajímavém místě něco napsat.

Historie arcibiskupských zámeckých vín je úzce spojena s historií města Kroměříže. Základním mezníkem v dějinách se stal rok 1110, kdy tehdy trhovou obec Kroměříž koupil od markraběte moravského Oty olomoucký biskup Bruno ze Schaumburka (1241 – 1281). Ten také povýšil Kroměříž na město a na místě dnešního arcibiskupského zámku vybudoval raně gotický hrad. Město nechal obehnat hradbami a založil chrám svatého Mořice. Roku 1266 pak založil vinné sklepy, které byly následně za doby vlády českého krále a císaře římského Karla IV. rozšířeny. Karel IV. udělil sklepům výsadu vyrábět mešní víno.

Sklepy, které jsou součástí arcibiskupského zámku v Kroměříži, se nacházejí v jeho podzemí v hloubce 6,5 m. Jejich rozloha je 1030 m² a dělí se na Horní a Dolní sklep. Celoroční stálá teplota v rozmezí od 9°C do 11°C zaručuje ve sklepech to nejlepší prostředí pro výrobu ryze přírodních

mešních vín. Výroba mešních vín tu má již stoletou tradici a v současnosti trvá již 735 let.

Ve sklepech jsou zachovány nejstarší části zdiva zbylého z gotického hradu ze 13. století. Stěny sklepení pokrývají povlaky ušlechtilých plísní. Víno zde zraje v historických dobových sudech rozmanité velikosti. Největší ze sudů pojme 19100 litrů vína a někdo prý spočítal, že by toto množství stačilo při vypití jednoho litru denně na 52 let. Zatím se však nenašel nikdo, kdo by se dovážil to vyzkoušet. Nejstarší dubový sud, který je ve sklepní, byl vyroben v roce 1805.

Součástí prohlídky Arcibiskupských vinných sklepů byla také ochutnávka vybraných vzorků mešních vín. A je nutno dodat, že vína měla barvu oku lahodící a chuť veskrze výtečnou.

Po prohlídce sklepů jsme se vypravili na náměstí, abychom se před cestou do Blatnice trochu posilnili, ať už dobrým jídlem nebo pitím.

V jednu hodinu odpoledne jsme se vydali na cestu do Blatnice. Cestou jsme se však ještě zastavili v kapli Svatého Antonína Paduánského, která je vystavěna na kopci Blatnická hora nad obcí Blatnice. Kapli nechal na Blatnické hoře vystavěn majitel ostrožského panství kníže Hartman z Lichtensteina v roce 1668 jako poděkování za uzdravení syna.

Pověst vypráví, že matka svého na smrt nemocného synka umývala vodou z nedaleké posvátné studánky a ten se pak zázračně uzdravil.

Prvně byla vystavěna dosud zachovalá osmihránná kaple, ve které je dnes hlavní oltář. První pouť se uskutečnila v roce 1671 a od té doby se počet poutníků neustále zvyšoval, proto byla kaple roku 1696 rozšířena.

Podle pověsti bylo na Blatnické hoře staroslovanské pohanské obětiště a v době cyrilometodějské tu bylo působiště věrozvěstů, kteří vodou z posvátné studánky křtili naše slovanské předky.

Červnová pouť u sv. Antonínka, jak se tomuto místu lidově říká, je již od dob baroka nejen velkou duchovní událostí, ale také největší přehlídkou slováckých krojů.

S poutí byla spojována zvláštní pověra, že všichni, kdo trpí nešťastnou nenaplněnou láskou, se na tomto místě pomodlí ke světcu, koupí cukrové srdce nebo prstýnek a darují ho pak milované osobě, pak se jisto jistě jejich láska naplní. Další pověra říká, že když se tu pomodlíte ke sv. Blažejovi, uleví se vám od bolesti v hrdle. Jsou to sice jen pověry, ale kdo ví...?

Po prohlídce vnitřních prostor i okolí kaple a nezbytném fotografování měl následovat pro nadšence pěší přesun do Blatnice. Jelikož však byla většině

přítomných už pořádná zima a také nikdo pořádně nevěděl, kde že se ten náš sklípek nachází, rozhodli jsme se protentokrát nedělat hrdiny a poslušně nastoupili do vyhřátého autobusu.

Po krátké chvilce jsme dorazili do Blatnice, kde nás už očekával majitel sklípku pan Antonín Bršlík. Po překročení prahu jeho domu nás stylově přivítal panáčkem domácí pálenky a potom už jsme vcházeli do sklípku.

Na úvod nám pan Bršlík pověděl něco o historii svého sklípku, dal nám ochutnat ze všech druhů vín, které měl, a potom už si každý mohl vybrat to, co mu nejvíce šmakovalo, a začala bujará zábava. A protože, když se popíjí vínečko je potřeba také něco zakousnout, tak naše krásnější polovičky připravily spoustu dobrot, až se stoly prohýbaly. Výběr byl rozmanitý, přes různé druhy sýrů, klobásek, salámů a dokonce i jednohubek. Nechyběly však ani slané tyčky a zelenina. Ale největší pozornosti se těšil čerstvý chlév s výborným sádlem a škvarky, které připravila paní Hana Tomčíková. Také proběhla soutěž v natahování košťýře, vítězové byli všichni, kdož se zúčastnili. Také se vesele zpívalo a zábava byla opravdu výborná. Na její kvalitě nic neubral ani asi půlhodinový výpadek proudu. Posezení při svíčkách je přece paráda.

Na závěr nezbyvá než poděkovat všem organizátorům této akce za jejich vynaložené úsilí, všem zúčastněným za vytvoření dobré nálady a doufat, že se výlet všem líbil.

Jaromír Václavík

SK Hradčany

Podzim 2010 skončil pro naše fotbalisty se střídavým úspěchem, spíše vespuđu tabulky. SK Hradčany i FC Langsam se umístili na 11. místě.

Všechny milovníky dobré dechovky bychom rádi pozvali na oblíbený papučový ples, který se koná 22. ledna v sále místního pohostinství od 20.00 hodin. K tanci a poslechu hraje Záhorská kapela. *Srdečně zvou sportovci.*

Z naší knihovny

V prosinci bývá zvykem hodnotit a bilancovat uplynulý rok, proto mi dovoluť ohlédnout se za rokem 2010 v naší malé knihovně.

V lednu proběhl již 3. ročník turnaje v Člověče, nezlob se, kterého se zúčastnilo 16 hráčů. Po vyčerpávajících soubojích nakonec zvítězila Markéta Žáková. Během měsíce března probíhala soutěž Mé oblíbené místo ke čtení, které se bohužel zúčastnily pouze dvě čtenářky a to Klárka a Markéta Žáková. Za jejich podařené fotografie jim moc děkuji a Vás ostatní zvu na jejich minivýstavu. V květnu jsme společně vyráběli drobné dárečky ke dni matek. Každý z malých čtenářů odcházel s vlastnoručně vyrobenou kytičkou a přáním pro svou maminku.

O letních prázdninách probíhala v knihovně velká výtvarná soutěž na téma „Můj oblíbený pohádkový hrdina.“ Během dvou měsíců se sešlo celkem 22 obrázků, které byly vystaveny v knihovně až do konce měsíce října. Všichni návštěvníci měli možnost hlasovat o nejpěknějším obrázku. 29 hlasujících nakonec ocenili tyto obrázky: veverku Katky Bednařkové, kytičky Klárky Žákové a princeznu Lenky Barotové. Výhercům blahopřejeme a ostatním soutěžícím děkujeme za krásné kresby, které zdobí naši knihovnu.

V říjnu se knihovna zapojila do celorepublikové akce s názvem Týden knihoven a připravila pro čtenáře dvě akce. Páteční pohádkové čtení a posezení s knihou a v sobotu pak knihovnickou dílnu na téma výroba záložky. V listopadu se uskutečnil 2. ročník Krále pexesa, který tentokrát s přehledem vyhrála Marika Slouková. V prosinci jsou pro čtenáře připraveny 2 akce. Před Mikulášem si všichni zájemci mohou přijít nazdobit perníčky a ozdobit jimi knihovnu i svůj domov. Před Vánoce se pak společně sejdeme při výrobě vánočních přání a pozdravů.

Všem věrným čtenářům a návštěvníkům děkuji za jejich přízeň a doufám, že se budeme v knihovně potkávat i v novém roce. Pohodové Vánoce, šťastný nový rok a mnoho zajímavých knížek pod stromečkem vám přeje

za obecní knihovnu Jana Hrbáčková

Okénko z Centra pro rodinu Ráj

Víkend pro matky a dcery - Poslední zářijový pátek jsme se sešly na faře v Sobotíně, abychom spolu strávily tradiční víkend. Tento víkend je zaměřen na vztah matky a dcery. Zeptaly jsme se účastnic této akce, co jim společný víkend přináší: „Tyto víkendy mi hodně dávají, s dcerou mě to sblíží více a více, máme stejné zájmy, více času si spolu popovídat, bez kluků; fajn byl i večerní program, líbilo se mi, že tam vystupovaly i maminky“ řekla nám jedna z maminek. Jiná si chválila společné tvoření, program, duchovní načerpání i možnost uvědomění si svých chyb. Dcerám se líbila dopolední hra, kterou měly v době, kdy maminky naslouchaly povídání Marcely Řezníčkové na téma: „Jak to vydržet sama se sebou“. Dále dcery ocenily společné tvoření, procházky, poznávání nových kamarádek, poznávání svých kořenů, čas jen s maminkou. Dcery i matky se shodly na tom, že k pohodě přispěla i krásná krajina kolem. Skoro se zdá, že víkend byl příliš krátký, ale vše má svůj čas. My se budeme těšit na další společné chvíle a vy maminky a dcery jste také zvány. I když je krajina kolem Sobotína velmi krásná, plánujeme další víkend v příštím roce někde poblíž.

Lenka

Pchálková

Víkend tatínek s dětmi v Dřevohosticích – Expedice Hubert - Rok se s rokem sešel ... a děti se mohly těšit na několik dní strávených jen s tatínky. Maminky si mohly doma odpočinout a tatínci nám dokázali, že se dokážou o děti skvěle postarat. *H.*

Kurz efektivního rodičovství – Poslední listopadový čtvrtek jsme úspěšně zakončili osmítýdenní kurz efektivního rodičovství – krok za krokem. Kurz probíhal v Ráji v Pavlovicích a zúčastnilo se ho 16 rodičů, pod vedením lektorky Marie Kaňovské z Hranic. Jak již název napovídá, je výchova běh na dlouhou trať. Dozvěděli jsme se nové poznatky jak vychovávat naše děti s láskou, jak jim více porozumět, ale zároveň jim dávat jasné hranice. V mnoha praktických cvičeních jsme si mohli získané vědomosti vyzkoušet a pomocí domácích úkolů jsme se nové přístupy snažili uplatňovat i doma se svými dětmi. Všem tento kurz doporučuji. Centrum pro rodinu bude kurz na jaře
příštího roku opět pořádat.
Veronika Rychtová

1. neděle adventní jsme si v kostele Sv. Jiljí v Pavlovicích u Přerova mohli poslechnout krásný koncert. Pětice muzikantů pod vedením varhaníka S. Smočka a půvabná operní pěvkyně N. Bláhová otevřeli svým uměním letošní adventní dobu. Perfektní provedení, zpěv a hudba mívající přímo do srdce, krásné prostory – to jsou moje dojmy. Komu bylo líto, že koncert už skončil, mohl si příjemné chvíle prodloužit

návštěvou předvánočního jarmarku, který se konal v kulturním domě. K posezení zvala návštěvníky nejen vůně svařáku a čaje, ale také podívaná pro oči. Své výrobky tam totiž prezentovaly a prodávaly maminky navštěvující CPR Ráj a také firma Noe. Na jarmarku si mohli návštěvníci nakoupit malé i velké dárečky - vesměs ruční práci – šperky, malovaný textil, přáníčka, dárkové tašky, adventní věnce, drátované výrobky, keramiku a jiné. Kdo nechtěl kupovat, kochal se pohledem nebo u stolku při šálku čaje či svařáku mohl popovídat s přáteli.

L.Pchálková

Na ZUMBU chodí každý týden 40 – 50 žen a dívek.

I v lednu bude každé úterý od 18,30 do 19,30 hodin v KD v Pavlovicích pod vedením instruktorky Ivetky Tomáškové z taneční školy Faridah.

VÝTVARNÉ KURZY V RÁJI – OD LEDNA PRAVIDELNĚ 1x měs. – v pátek 21.1. od 16 h. Drátované hodiny – cena 170 Kč. Na minulém kurzu – v listopadu se maminky naučily udrátovat krásný věšák na klíče.

10. prosince byl kurz pletení z pedigu. Děvčata, maminky i babičky se naučily uplést misku nebo květináč a zvoneček. Pod vedením lektorky V. Zapletalové se výrobky všem podařily. *H.*

KAŽDÉ DOPOLEDNE V RÁJI na vás denně čeká zajímavý program – v pondělí keramika, v úterý divadélko, cvičení a hry, ve středu a ve čtvrtek volná herna pro rodiče i prarodiče s dětmi, v pátek Zpívánky, břišní tance a možnost stříhání maminek i dětí. Těšíme se na maminky i babičky, které nechtějí být doma samy. :-)

Další informace na tel.: 731 604 120, email: rodiny.prerov@seznam.cz

www.raj-pavlovice.cz

Přejeme všem lidem dobré vůle z Hradčan i okolí krásné a požehnané SVÁTKY VÁNOČNÍ. Za tým CPR Ráj Hana Školoudová

Z činnosti Sdružení rodičů při ZŠ Pavlovice u Přerova

I když si spousta lidí myslí, že tato organizace je ryze formální záležitostí, chceme Vás přesvědčit, že tomu tak není. Samozřejmě účelem Sdružení

není chrlit jednu akci za druhou. Ale třeba z účetních důvodů jde přes něj sběr papíru, každoročně se pořádá zájezd pro nejlepší sběrače. Loni v červnu v Pavlovicích proběhl vcelku povedený Dětský den. Peníze z příspěvků a sběrů jdou pak do školy na nejrůznější kroužky, nákup pomůcek atd., na co škola už od státu nedostane.

Pro všechny, které zajímá dění okolo školy, jsme před několika dny rozjeli webové stránky Sdružení rodičů. Zatím jsou ve stádiu naplňování, ale hlavní je, že tu už konečně jsou! Dají se trochu kostrbatě spustit ze stránek školy (což by se mělo co nevidět napravit). Další varianta bude i ze stránek obce Pavlovice, sekce spolky a sdružení. Přímá adresa je: <http://sdruzenirodicupavlovice.webnode.cz/o-nas/> (pěkně si to na svém prohlížeči uložte do záložek!).

Měl by to být prostor nejen pro nás rodiče, ale i pro fandy místní školy a všechny, co s ní mají co do činění. Nechceme konkurovat oficiálnímu školnímu webu. Toto by měl být pohled na dění okolo školy z naší, „venkovní strany“.

Nechceme, aby to byly mrtvé stránky. Tak tam chodte, piště do knihovny svoje náměty, postřehy i kritiku, hlasujte v anketách, posílejte třeba svoje fotky.

Na závěr: vypadá to, že Sdružení uspořádá v Pavlovicích 1. školní ples. Co vy na to? Dejte vědět prostřednictvím těchto webovek, co si o tom myslíte, jestli byste do toho šli, nebo chtěli i sami pomoci s organizací?

Ořas Slouka, zástupce rodičů 5. ročníku

Chválíme naše zahrádkáře a fandíme jim

Ve dnech 9. a 10. října nám členové Zahrádkářského svazu připravili v místním sále a venkovním atriu velmi zdařilou podzimní výstavu. My všichni, kteří jsme ji navštívili, jsme se mohli pokochat pohledem jak na výpěstky, tak i na výrobky nejen zahrádkářů, ale i ostatních našich spoluobčanů. Obdivovali jsme šikovné ruce i dobré nápady všech vystavujících, rovněž naaranžování celé výstavy bylo velmi pěkné.

Zakoupením losů jsme mohli zkusit, zdali máme štěstí ve hře nebo v lásce? A abychom prohru v jednom či druhém nebrali tragicky, byla připravena první pomoc v podobě dobrého pohárku slivovice, pro abstinenty výborný ananasový džus z cukíny. Na výstavě jsme zakoupením drobného dárku měli možnost potěšit někoho ze svých blízkých.

My, kteří jsme měli možnost výstavu shlédnout, jsme si vědomi, že pro přípravu takovéto akce se musí sejít parta nadšenců, kterými naši hradčanští zahrádkáři bezesporu jsou. Děkujeme.

Blažena Mikulíková

Lampionový průvod

V sobotu 23. října se konal „Lampionový průvod“. Nekoupili jsme lampiony, tak jsem si ho chtěla vyrobit sama. Snášeli jsme z půdy různé krabice. Líbily se mi tři. Robinek si vzal jednu a já dvě. Začali jsme kutit. Obalila jsem je papírem, prostříhala díry různých tvarů a namalovala bláznivé obličejy. Pak jsem je trochu začernila. Mamka udělala do budoucích lampionků čtyři dírký. Dlouho jsme se snažili dírkami protáhnout provázky, ale nešlo to. Nakonec se to podařilo. Oblékli jsme se, já jsem si s sebou vzala svou papírovou čepičku se zářivými barvami. Vzali jsme si dřevěné tyčky s hřebíky a na hřebík jsem položila provázek, který byl přivázaný k oběma lampionům. Vyšli jsme ven, zamkli jsme a šli jsme k bytovce, kde byl sraz, ale cestou tam nám zhasínaly svíčky.

Pak jsme čekali na zahájení průvodu. Místní kapela začala vyhrávat a pomalu šla k pomníčku. Robinek a já jsme šli těsně za kapelou. Ostatní lidé se postupně připojili, až se vytvořil dlouhý a tlustý průvod. Tak jsme došli až k pomníčku, kde hasiči položili věnec na památku hasičů, kteří už nežijí. Pochod dál pokračoval na výletišť. Cestou mi pořád vítr sfoukával plamínky svíček. Hasiči zapálili vatra a začala soutěž o nejkrásnější lampion. Já jsem se umístila na 3. místě. Vyhrála jsem balíček s čokoládou. Na 2. místě se umístil malý Pepíček s lampionkem duchem a 1. místo získala paní Zapletalová se svým sněhuláčkem na saních. Potom bylo několik přednesů, hrála státní hymna a byla volná zábava. Dospělí popíjeli alkohol a děti se točily na kolotoči (později se točili i někteří dospělí). Najednou vypukl krásně zářivý ohňostroj. Bylo to krásné zakončení tohoto večera.

Marička Slouková (10 let)

O ztrátě paměti

... pokračování z minulého čísla

Je nejvyšší čas (pokud není již opravdu pozdě?) skoncovat s představou, že kdesi v hloubce jsme všichni stejní, že ušlechtilý vzor pohne svědomím lumpa. Výčitekami svědomí trpí pouze lidé, kteří nějaké svědomí mají, to znamená ti, kdo obvykle nepatří mezi ty nejhorší. Doufat, že vznešeným příkladem pohneme každým bez výjimky, je na prvním místě směšné, na druhém nebezpečné. Jakékoli odpuštění může být opět pouze individuálním procesem, který se navíc řídí zcela přesnými pravidly. Jakýkoli obecný pardon je nejen absurdní, ale i přímou urážkou těch, kdo se nemýlili a spolu s ostatními byli na správném místě ve správný okamžik. Je ponižující mluvit o tlusté čáře za minulostí. Skutečné smíření s minulostí si vyžaduje čas, je podmíněno jistými předpoklady, jež musí být splněny.

Není možné odpustit někomu, kdo nejenže nepocituje žádnou lítost, odmítá uznat i svou vinu, ale dokonce zanesl i velkorysost oběti do svého chladného kalkulu. Je nutné říci, že je zruďné žádat po odsouzení, aby se vyrovnal s tím, že soudce, který jej vědomě nespravedlivě odsoudil, musí zůstat na svém místě, aby byla zachována jakási právní kontinuita. A to i tehdy, když si uvědomujeme, že ministr spravedlnosti je z titulu své funkce povinen hlásat, že soudci jsou pouze kvalifikovaní profesionálové, kteří nenesou žádnou zodpovědnost za předchozí období. Ministr se svých podřízených zastávat musí, ale není žádnou povinností mu věřit. Samozřejmě že žádná vláda na světě nemůže okamžitě nahradit všechny soudce, policisty, státní úředníky. Žádný stát se neobejde bez poslušných vykonavatelů rozkazů, jimž je naprosto lhostejné, od koho pocházejí. Když hitlerovské armády obsadily Francii, tak pouze jeden jediný policista podal na protest demisi. Všichni ostatní s větší či menší horlivostí sloužili dál. Po válce se z nich opět stali ochránci pořádku a demokracie. Hle, jaké srovnání reality po sametové revoluci u nás! Jenže k pohledu bez iluzí patří i to, že to vezmeme na vědomí, že není nutné si ještě navíc nasazovat růžové brýle.

Stejně tak je nehorázné tvrdit, že zúčtování nebylo možné, protože platí posvátná zásada, že nelze nikoho soudit za činy spáchané před vydáním zákona. Když nechybí vůle, tak není obtížné nalézt zákony, které vlastně jen terorizují občany. Zejména v zemi, kde ukradený pytel cementu byl zločinem proti státu, kde pravdivá zpráva o stavu věcí byla trestána jako poškození jména republiky ve světě, by to byla hračka. Ostatně ani Al Capone neskončil za mřížemi za organizovaný zločin, ale za daňové podvody.

Prohlášení o obtížnosti nápravy křivd se opírají o naivní představu, že v budoucnosti se již nic podobného opakovat nebude. Kdybychom konečně připustili, že budoucnost je neproniknutelná, že žádná společnost není v bezpečí před pádem do nového temna, volili bychom možná slova obezřetnější. Právě neustálým opakováním stejných chyb se totiž vytváří určitá mentalita. Nekonečným opakováním stejných schémat vznikají zástupy umělců v přežívání zásluh režimu minulému - zločinnému. Je zřejmě přehnané tvrzení, že existuje poučení z dějin, ale naše reakce jsou výsledky určitých zkušeností předávaných z generace na generaci. Žádný trest sice neodradí budoucího zločince, ale možná, že by demoralizace byla menší, kdyby ve vědomí existovala vzpomínka na to, že alespoň občas dojde k pokusu o nastolení obyčejné pozemské spravedlnosti. Je pozoruhodné, že právě ti, jimž jde údajně o klid ve společnosti a přijatelné spoluzítí, svým jednáním podřívají schopnost sebeobranu. Jen si vzpomeňme, že kdykoli u nás došlo ke změně režimu, byla atmosféra hned v zárodku otrávena oprávněnou hořkostí, zklamáním, znechucením, které se musí nutně nějak projevit. Zavírání očí před skutečností a neochota

nazývat věci pravým jménem se vymstí. Pronikají do nejhlubší tkáně a rozkládají osobnost zevnitř, neviditelně ovlivňují každý pohyb, prostupují do nejskrytějších koutů myšlení. Ti, kdo předstírají, že jim jde především o blaho celku, jej poškozují způsobem, jehož rozsah se nedá změřit.

Obvyklým argumentem na podporu všeobecného pardonu bývá, že jsme všichni trochu vinni, že se zločinnému režimu podařilo udělat ze všech spoluviníky. Jako obvykle i toto tvrzení je pravdivé pouze částečně a patří k obvyklému arzenálu zametání stop. Někdy stačí opomenout upřesnit určitý pojem, aby se všeobecná pravda změnila ve vyloženou lež. Pokud se jasně neřekne, co přesně a v jakém smyslu se vinou míní, pak jsou tvrzení o všeobecné vině přinejmenším zavádějící. Nerozlišujeme-li mezi vinou kriminální, politickou a morální, pak můžeme prohlásit, že bachař i vězeň jsou stejně vinni, protože obývají stejnou budovu. Neexistuje-li kolektivní vina, pak nemůže existovat ani kolektivní odpovědnost a kolektivní spoluvina. Člověk může být morálně nevinný dokonce i tehdy, když nepatřil k organizované opozici. Schematické dělení na hrstku odvážných bojovníků a drtivou většinu spolupachatelů je přinejmenším zkrslující, ne-li něco daleko horšího. Stejný čin, který je jednou výsledkem dobrovolného rozhodnutí a podruhé vynucen okolnostmi, má přece jenom odlišnou hodnotu, i když je zdánlivě výsledek stejný. Řada lidí vstoupila do opozice pouze proto, že jim nic jiného nezbyvalo. Jejich činnost může být záslužná, ale hodnota jejich kroků je rozhodně menší než u člověka, který se pro ně rozhodl dobrovolně. Dokonce není žádným tajemstvím, že mnozí lidé odmítli se organizovaného vzdoru zúčastnit pouze proto, aby se vyhnuli styku s těmi, kdo se v mládí podíleli na budování státu, který je později dusil.

Nemáme právo pohrdat ani člověkem, který nikdy nevyužil situace ke svému prospěchu, odmítl výhody, i když třeba dodržoval rituály, které po něm stát vyžadoval. Bezpochyby sice pomáhal udržovat mašinérii v chodu, ale pokud nikomu přímo neublížil, nelze mu příliš zazlívat. Rozhodnutí je záležitostí každého a pouze na jednotlivci záleží, jak se podle svého temperamentu a povahy rozhodne. Mnoho lidí vytvářelo snesitelné území alespoň v nejbližším okruhu a nikdy neztratilo důstojnost. Navíc je rovněž nestoudné obviňovat ze stavby věznice ty, kdo se v ní již narodili. Oba totalitní režimy 20. století vykazují pro společnost řadu stejných či podobných škodlivých rysů, ale komunismus trval podstatně déle. Ze zkušeností vyrovnání se s fašismem se lze mnohému přiučit, ale nelze ho aplikovat se vším všudy. Člověk není zodpovědný za to, co si dobrovolně nevybral (národ, rasu, dobu narození), ale pouze za to, pro co se rozhodl (stranu, organizaci, náboženství). Doposud neexistoval režim, v němž by byla účast v nějaké straně nebo organizaci povinná. A i zde existují nezanedbatelné odstíny. Je něco diametrálně odlišného ze strany dobrovolně odejít, nebo trpně očekávat, až budu vyloučen. Něco jiného je

hlásit se k organizaci nebo víře, když je momentálně pronásledována, nebo tehdy, když je u moci a přináší svým členům privilegia a výhody. Na dobu lze svalit cokoli. Žel rozložení lidských povah zůstává po tisíciletí pořád stejné. Pořád je příjemnější vidět sám sebe lepšího než ostatní. *Kdybych to nedělal já, tak tam bude nějaká svině*, zní obvyklá obhajoba. Nějak se nechce připustit, že tou sviní by mohl být právě on sám.

Nikoho nelze nutit, aby se zajímal o minulost, nikomu nelze zabránit, aby zapomněl, co se mu nehodí. Zapomínání koneckonců patří k životu stejně jako vzpomínky. Vzpomínky mohou být stejně dobře zdrojem slasti, nostalgickým steskem nebo zdrojem nevyléčitelné bolesti. Člověk, který by si vše pamatoval, by patrně vůbec nemohl žít, protože by byl pamětí doslova paralyzován. Nic ale rovněž nebrání dávat přednost vidět sama sebe v celé nahotě, i když je nepříjemná. To, co zřejmě platí pro společnost, nemusí ještě nutně platit pro jednotlivce, z nichž se skládá. To, že většina dává přednost zapomnění, ještě není důvodem přestat pěstovat paměť, tento jediný, nutně nedokonalý nástroj, na obranu před budoucností. Minulost sice existuje pouze v té míře, v jaké ji naše paměť uchovává, ale přesto zůstává nenahraditelná. Výsostně individuální, z velké části nepřenositelná, v podstatě nesdělitelná paměť zůstává navzdory všem nedostatkům a mezerám jediným nástrojem proti demagogům a manipulátorům. Minulost sama o sobě neexistuje, musí být uchována ve stopách a teprve z nich opatrně dešifrována. Tam, kde stopy mizí, panuje prázdno, což je oblíbený terén pro všechny, kdo by nás rádi převychovali k obrazu svému.

Záhadou sice zůstává, proč si vlastně znepríjemňovat život, proč se ptát po věcech, které přinášejí jen noční můry a strašné zklamání. Ani neproniknutelná záhada však ještě nemusí být nutně překážkou v cestě, jež patrně nikde nevede a na věci nic nezmění. Možná, že společnost skutečně dává přednost zapomnění, ale dokázáno to není. Možná, že i snaha zapomenout je pouhým přáním menšiny, která má nejen důvody, ale i prostředky jej prosazovat. Jisté je pouze to, že existuje menšina, která snese pohled na svou vlastní i cizí tvář. Je zřejmé, že kladení jistých otázek se neobejde bez zpytování vlastního svědomí, což nebývá zpravidla nic příjemného. Nemá význam si namlouvat, že předsudky jednoho krásného dne zmizí z povrchu země a zavládne idyla. Předsudky totiž nejsou nic jiného než tvrzení, která nám ulehčují orientaci, a tudíž usnadňují život. Každý z nás má nějaké iluze, ale to ještě neznamená, že bychom se s nimi nemohli potýkat. Střídání světlejších a temnějších okamžiků je stejně přirozené, jako je střídání dne a noci. I noc má svoje práva. Bez tmy světlo nevnímáme, bez pozadí popředí nevynikne. Historie se opakuje a to je jedna z její špatných stránek.

Ing. Oldřich Tihelka

Vánoce jsou tady

Přípravy na rozsvícení vánočního stromu na návsi letos byly zahájeny o něco dříve, než v roce minulém. Domluvili jsme se totiž, že kromě obvyklého svařáku bychom tuto slavnostní událost mohli zpestřit i čerstvými bramborovými plackami. Několik dobrovolníků se proto krátce po nedělním obědě pustilo do škrabání a strouhání brambor, kterých se pak u Václavíků sešlo asi patnáct kilo. Vypracování těsta se ujal zkušený kuchtík Jarda, který s tímto nápadem přišel. Bramboráky se smažily přímo na návsi pod stanem a jejich vůně se šířila už hodinu před zahájením akce hlavně proto, aby jich byla dostatečná zásoba a netvořily se dlouhé fronty. Po uvítacím proslovu nového starosty Ondřeje Koliby se vánoční strom rozzářil do tmy a následovalo vystoupení místních dětí pod uměleckým dohledem Hanky Školoudové. Krásné básničky provázené hrou na hudební nástroje a od srdíčka zazpívané písničky navodily opravdu krásnou předvánoční atmosféru a jistě potěšily všechny přítomné. Ve stanu zatím pokračovalo smažení bramboráků, mazání chlebů se škvarkovým sádlem, které věnovali zahrádkáři a příprava dalšího drobného občerstvení, včetně svařáku a čaje. Zbývající čas jsme si pak mohli zpříjemnit povídáním s přáteli a známými za doprovodu dechové hudby Pozdní sběr. Myslím, že nedělní podvečer se velmi vydařil a zahájil tak příjemně nadcházející adventní čas.

Nezbývá, než si přát, abychom se ve stejně hojném počtu setkali na návsi i na Štědrý den a společně si mohli zazpívat vánoční koledy a písně nebo se jen potěšit ze setkání s ostatními.

Martina Žáková

Mikuláš navštívil Hradčany

Dne 5. prosince proběhla v naší obci Mikulášská nadílka. Mikuláše s andělem doprovázela skupina sedmi pekelníků. Celá skupina se vypravila jako první k nejmladšímu účastníkovi, kterému je teprve 8 měsíců! Dále pokračovali k ostatním „zlobivým“ dětem. Mikuláš si vyslechl krásné říkanky a písně a za to byly děti náležitě odměněny andělem. Bohužel pekelníkům se nepodařilo ani jedno dítě ukořistit s sebou do pekla. Z toho vyplývá, že všechny naše děti v obci jsou moc hodné. Děkujeme všem, co se Mikulášské nadílky zúčastnily a OÚ za půjčení kostýmů.

Adéla Vaculíková

Ohlédnutí za rokem 2010 aneb co v „Rozhledech“ nebylo

Dovolte mi, vážení spoluobčané, abych zmínila pár malých postřehů, které mě v tomto roce zaujaly.

Nejdůležitější událostí letošního roku bylo bezesporu svěcení kaple a zvonu. K vysvěcení kaple museli dát souhlas pracovníci olomoucké arcidiecéze, zdali vše odpovídá jejich požadavkům. Dne 9. 6. letošního roku před svěcením zasedala komise složená z pracovníků arcidiecéze, pana faráře Artura Górký a nás zastupitelů, kteří jsme byli značně nervózní, aby bylo vyřčeno poslední „ano“. Uprostřed tohoto jednání měla paní starostka telefon, že Žákovským utekli koně, běhají po vsi a je nutné je zahnat zpět do ohrady. Komise nekomise, jednání jsme přerušili, paní starostka s pomocí pana faráře, který pochází ze zemědělské rodiny, šli milé koníky najít a zahnat do ohrady. Až bylo vše v pořádku, jednání pokračovalo a bylo dovedeno do zdárného konce. Holt žijeme na venkově a někdy jsou některé věci důležitější než nějaké zasedání.

V měsíci červnu postihly naši republiku povodně a hladina našeho potoka v tomto období také značně stoupala. Dne 26. června v místním rozhlase vyhlásila starostka obce 2. povodňový stupeň s upozorněním, aby se občané nepřibližovali k potoku. Po tomto hlášení se však většina občanů šla podívat, v jakém stavu je Šišemka. Za zmínku stojí, že do rozvodněného potoka zahučel jezevčík Piškot našeho zaměstnance obce Pepy Žákovského, strhl ho proud a bohužel jej již všichni pochovali. Tento příběh má ale šťastný konec, protože za půl hodiny se k velké Pepově radosti milý Piškotek objevil v kapli, kde zrovna pobýval jeho smutný majitel. A abychom uzavřeli článek povodně, tak z dětí se „zmáchala“ v tomto mokřém období dcera paní starostky Anička.

Závěrem něco vážnějšího. Dne 17. září 2007 zemřel pan František Klvaňa a starý zvon toho dne zvonil umíráček naposled. Potom již začaly stavební práce a zvon se odmlčel na skoro celé 3 roky. V letošním roce dne 21. 6. zvonil poprvé nový zvon umíráček paní Filoméně Klvaňové, vdově po panu Františku Klvaňovi. Je to k zamyšlení, jaké náhody se v životě i smrti dějí.

Blažena Mikulíková

Články podepsané autorem nejsou redakčně upravovány, vyjadřují názor autora a nemusí se ztotožňovat s názorem redakční rady.

Společenská rubrika

Významné jubileum si v měsíci červenec, srpen a září připomněli tito naši spoluobčané:

60 let

Věra Macečková

65 let

František Tomčík

70 let

Eva Minaříková

Zdislava Václavíková

75 let

František Barbořík

85 let

Marie Tihelková

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.

Narozené děti

Veronika Muchová
Karolína Zmeškalová

Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátko a přejeme jemu i Vám mnoho radosti do života.

Opustili nás

paní Irena Klvaňová ve věku 87 let

Vážený pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Připravované akce

- 24. prosince – Vánoční setkání na návsi (obec)
- 26. prosince – Vycházka k dřevohostickému betlému (ČZS)
- 1. ledna – Novoroční vycházka kolem Hradčan (ČZS)
- 22. ledna – Papučový ples (SK)
- 29. ledna – Přednáška o dřevorezbě Adély Vaculíkové (ČZS)
- 13. února – Turistická vycházka (ČZS)
- 19. února – Hasičský ples (SDH)
- 5. března – Přehlídka pomazánek (ČZS)